

**ЗАЈЕДНИЧКИ ПРЕДЛОГ
РЕПРЕЗЕНТАТИВНИХ СИНДИКАТА ИЗ ОБЛАСТИ ОБРАЗОВАЊА И
ВАСПИТАЊА СРБИЈЕ НА НАЦРТ ЗАКОНА О ОСНОВАМА СИСТЕМА
ОБРАЗОВАЊА И ВАСПИТАЊА**

У Београду, према нацрту Закона од 04.06.2009.

1. У члану 3. став 1. под 7) после речи: «хоризонталне» додати речи:
« и вертикалне».
2. Члан 53. став 3., се мења и гласи:
«Орган управљања установе чини пет представника запослених и по два представника родитеља и јединице локалне самоуправе. «

У ставу 7. уместо речи:»васпитно-образовно, односно наставничко веће», додати речи:»сви запослени у установи на посебној седници васпитно-образовног, односно наставничког већа»

У ставу 8. под 2) на крају реченице додати речи:
»осим чланова синдиката и синдикалних представника»
3. Став 14. члана 58. брисати.
Ниједан пропис не познаје стални орган руковођења са којим се заснива радни однос на одређено време. Такође, прецизирати одредбе о мировању, имајући у виду да се већина директора бира из реда наставника из исте установе, а одредба о мировању радног односа подразумева привремени престанак рада у установи, док запослени одсуствује са рада у складу са чланом 79. став 1. под 4) Закона о раду.
4. Став 9. члана 58. прописује рок од 1. године у којем директор треба да положи стручни испит и супротан је року од 3. године предвиђен у члану 169. за изабране директоре.
5. У ставу 4. члана 59. после речи «министру» додати речи:
«који у року од 30 дана, доноси акт којим даје сагласност односно не даје сагласност на избор директора.»

Став 5. брисати. Прихватањем става 4. постао би сувишан.

Став 7. брисати. Избор директора има све елементе радно-правног а не управног спора.
6. Члан 61. став 3. под 15), брисати.

- У супротности је са чланом 56. став 1. под 1) који предвиђа да је у належности ШО да доноси опште акте.
7. У ставу 6. члана 67. треба прописати минималну стручну спрему коју треба да има «друго лице» које обавља послове секретара.
  8. У члану 116. на крају става 5. додати речи:
»у надлежној здравственој установи«.
  9. Члан 125. у ставу 1. прописује обавезу односно дужност стручног усавршавања а не прописује последице ако се та обавеза не оствари. Предлажемо да се реч: «дужност» замени речју: «треба».
  10. У члану 126. став 2. брисати речи: «или Министарства.»
  11. У члану 126. после члана 4. додаје се нов став који гласи:
« Код пријема у радни однос предност имају кандидати из других установа на подручју школске управе који испуњавају услове радног места а немају пуно радно ангажовање.»
  12. Став 8. члана 127. брисати. Против смо умањењу права запослених у односу на све запослене у другим областима којима је омогућено да им радни однос на одређено време прерасте у радни однос на неодређено време. Овај институт је уграђен у Закон о раду на основу интенција МОР-а, у циљу спречавања злоупотребе код запошљавања.
  13. У члану 127. додати нови став који гласи:
« Код пријема у радни однос на одређено време предност имају кандидати из установе или других установа на подручју школске управе који испуњавају услове радног места а немају пуно радно ангажовање.»
  14. Члан 128. брисати. (нејасан, котратикторан) предвиђен је Законом о раду. Став 2. је незаконит.
  15. У члану 131. став. 1 под 1) мења се и гласи:

«наставник редовне наставе има норму 20 школских часова што се рачуна као 50% пуног радног времена, а наставник практичне наставе 24 сата, што се рачуна као 60% пуног радног времена ».
  16. У члану 132. после става 1. додати нов став који гласи:
«Приликом доношења решења из предходног става директор је дужан да примењује критеријуме утврђене посебним колективним уговорима закљученим у области образовања и васпитања. «

17. У члану 133. брисати став 2. (супротан ставу 1. и није у складу са Законом о раду).
18. У члану 137. који прописују дисциплински поступак, нејасно је зашто се у дисциплинском поступку супсидијарно примењују правила из Закона о општем управном поступку, имајући у виду да се у установама образовања и васпитања више не примењује Закон о раду у државним органима од 30.06.2006. године, ступањем на снагу Закона о државним службеницима, који је чланом 190. укинуо примену члана 23. Закона о јавним службама, тако да се на ову област примењује Закон о раду.

У досадашњој примени највише кршења права запослених је било у дисциплинском поступку и то управо због недовољне стручности директора који су водили поступак и произвољно тумачили прописе, што је проузроковало беспотребне трошкове за вођење судских поступака и поремећених међуљудских односа у установама.

Такође, апсолутно се противимо увођењу посебних рокова застарелости супротно Закону о раду. Према предложеном поступак би редовно могао да се води 2 године, а са недефинисаним прекидима и бесконачно.

Предлажемо да директор установе захтевом покреће дисциплински поступак против теже повреде радне обавезе, а да о дисциплинској одговорности одлучује независни орган, Дисциплинска комисија, која се образује на нивоу школске управе. Дисциплинску комисију именује начелник школске управе и састављена је од представника министарства као оснивача, представника локалне самоуправе и представника репрезентативних синдиката. Најмање један члан комисије би морао да буде дипломирани правник са положеним правосудним испитом. Против одлуке Дисциплинске комисије у другом степену би одлучивао министар.

Против лакших повреда радне обавезе директор би водио дисциплински поступак на досадашњи начин.

На овај начин би се избегли многи судски спорови и арбитрерност у доношењу одлука од стране директора који сада претњама и покретањима дисциплинског поступка ремети нормално функционисање установа.

19. У члану 139. брисати став 2.
Супротно је Закону о пензијском и ивалидском осигурању и нема основа да се само у овој области јавних служби ограничава радни век за женски део запослених, док се исто не чини код високог образовања као истој делатности.

20. У члану 142. став 3. под 1) на крају реченице додати речи:
«и примене посебних колективних уговора у области образовања и васпитања.»
21. У члану 147. став 3. прописано је да престаје радни однос просветном саветнику ако у прописаном року из става 2. истог члана, не положи државни стручни испит, а ставом 2. није прописан рок.
22. Финансирање установа основног и средњег образовања и васпитања по детету односно ученику, предложено у члану 150, сматрамо преурањеним и недовољно дефинисаним, посебно у погледу утицаја на број запослених у образовању.

За Синдикат образовања Србије,
Бранислав Павловић, с.р.

За ГС ПРС "Независност",
др **Томислав Живановић**, с.р.

За Унију синдиката
просветних радника Србије,
мр Леонардо Ердељи, с.р.